

ten en werd beschouwd als een der meest bekende specialisten uit ons land; in 1930 werd hij trouwens aangesteld als sekretaris van de Raadplegende Commissie der Rijksontledingslaboratoria van het Ministerie van Landbouw. De persoonlijkheid van Jozef van Dormael kan echter niet uitsluitend toegelicht worden aan de hand van zijn wetenschappelijke bedrijvigheid; voor deze die hem hebben gekend was het nastreven van de plichtsbetrachting, van het behartigen van de belangen van zijn medewerkers en studenten de belangrijkste karaktertrek. Bij het opleiden van zijn studenten heeft hij hen zeer veel van zijn wetenschap medegedeeld; hoofdzakelijk heeft hij daarbij, door zijn zachtmoedig karakter, zijn dienstvaardigheid en zijn voortdurende poging hen te begrijpen, getracht ze te oriënteren tijdens en na hun studies, om de voor hen best passende werksfeer te vinden.

A. VAN DEN HENDE.

PUBLIKATIES VAN JOZEF VAN DORMAEL

BIJDRAGEN IN TIJDSCHRIFTEN

Essai de l'Écrèmeuse à bras « La Parfaite ». (In medewerking met M. J. Van BUGGENHOUT). Revue gén. du lait, nr. 19, 1903.

Étude comparative des méthodes pour le dosage des acides insolubles et fixes dans le beurre et la margarine. Ann. de Pharmacie, nov. 1903.

Cause d'erreur dans le dosage gravimétrique rigoureux du sucre par la liqueur de Fehling. Ann. de Pharmacie, juillet 1905.

Dosage des acides libres dans les superphosphates. Bull. Soc. Chim. de Belgique, mars, 1907.

Contribution à l'étude du dosage de P_2O_5 soluble dans l'eau et dans le citrate. Ann. de Pharmacie oct. et nov. 1909.

Solubilité du phosphate tricalcique des phosphates naturels dans le citrate alcalin à 100°. Ann. de Pharmacie, juillet 1910.

L'analyse sommaire des phosphates de chaux, comme guide de leur transformation en superphosphates (in medewerking met P. M. Hardy). Bull. Soc. chim. de Belgique, janvier 1911.

Méthode de contrôle pour le dosage rapide de l'acide phosphorique. Ann. de Pharmacie, nov. 1913.

Over de dosering van H_3PO_4 in superphosphaten (in medewerking met A. VAN DEN HENDE). Meded. der Rijkslandbouwhogeschool te Gent, juni 1939.

HECTOR GLORIE (1881-1948)

1920

Glorie, Hector, Joseph, Corneille werd geboren te Poperinge op 31 augustus 1881 en is overleden te Brugge op 23 oktober 1948.

Hij volbracht zijn middelbare studiën te Poperinge en zijn hogere studiën aan de Katholieke Universiteit te Leuven, waar hij in 1903 promoveerde tot landbouwkundig ingenieur en in 1904 tot ingenieur van Waters en Bossen. Naderhand zou hij deze studiën nog vervolledigen door een verblijf in 1907 aan de Forstakademie te Hann. Münden en aan de Forstakademie te München. Dit studieverblijf maakte hij door gedurende zijn proeftijd in de Administratie van Waters en Bossen, waaraan hij onmiddellijk na het behalen van zijn ingenieursdiploma verbonden werd.

Na de funktie van adjunkt-Houtvester te hebben vervuld in verschillende houtvesterijen van het land, werd hij voorlopig verbonden aan de Houtvesterij te Gent en in 1908 benoemd tot Houtvester te Brugge. In deze nieuwe funktie deed hij zich opmerken door zijn gezond inzicht in de bosbouwkundige problemen, die zich stelden bij de bebossing van de duinstreek, meer in het bijzonder voor wat betreft de vraagstukken, die verband hielden met de vastlegging van de zeeduinen.

Tevens groeide de staatskwekerij te Koekelaere onder zijn beheer uit tot een modelbedrijf, dat een grote rol begon te spelen bij de cultuur en de verspreiding van de corsikaanse den in ons land.

Gedurende de wereldoorlog 1914-18 stelde de toenmalige houtvester H. Glorie zich ter beschikking van de geallieerden en de grote diensten die hij bewees werden erkend door de toekenning van „The most excellent Order of the British Empire”.

Toen in 1920 de Landbouwhogeschool te Gent werd opgericht met het doel landbouwonderwijs in het nederlands te verstrekken werd H. Glorie, die in 1917 was bevorderd tot Houtvester 1^e klasse, belast met het doceren van de

kursussen in de bosbouw. Vanaf het eerste ogenblik wijdde hij zich volledig aan de nieuwe taak en, nadat hij de Administratie Waters en Bossen had verlaten, werd hij in 1922 benoemd tot buitengewoon hoogleraar en in 1928 tot gewoon hoogleraar.

In 1932 werd hij aangesteld tot Rector van de Rijkslandbouwhogeschool te Gent, functie die hij waarnam tot 1938. Toen in 1938 aan Prof. Smeyers het emeritaat werd verleend, volgde Prof. Glorie hem op als beheerder-hoogleraar. Hij nam deze taak waar tot aan het einde van zijn leven.

Prof. Glorie was lid van de Hoge Bosraad, commandeur in de Leopoldsorde, commandeur in de Kroonorde, Member of the most excellent Order of the British Empire, drager van het Burgerkruis 1914-18 en van verschillende andere onderscheidingen.

Als hoogleraar, belast met de kursussen in de Bosbouw, ging zijn grote bezorgdheid naar de goede vorming van de studenten, aan hem toevertrouwd. Een jarenlange ondervinding als houtvester had hem geleerd dat bosbouwwetenschap hoofdzakelijk moet gericht zijn op de praktijk en dat een rationele bosbouw anderzijds niet kan bestaan zonder een soliede wetenschappelijke basis. Vandaar de persoonlijke, de bevattelijke, de grondige manier waarop hij de verschillende bosbouwproblemen behandelde en voorstelde. Al de studenten die onder de leiding van Prof. Ing. Glorie hebben gewerkt, zullen hem loven om de ernstige manier waarop hij hen voor hun latere loopbaan heeft voorbereid.

Naderhand, toen hij werkzaam was, achtereenvolgens als Rector en als Beheerder van de Rijkslandbouwhogeschool te Gent, gaf hij blijk van ongewone administratieve gaven en organisatorische talenten. Onder zijn beleid groeide de Rijkslandbouwhogeschool uit tot een modern Instituut, waar het onderwijs in de beste voorwaarden werd verstrekt en het wetenschappelijk onderzoek stelselmatig aangemoedigd. Zijn levenswerk en zijn bestendig streven, was de opbouw van de ruime lokalen waarover de Rijkslandbouwhogeschool thans beschikt, verwezenlijking die niet weinig heeft bijgedragen tot de opbloei en de verspreiding van de landbouwwetenschap in ons land.

M. VAN MIEGROET.

ALFRED SCHOEP (1881-1966)

1920

Schoep, Alfred, Fernand, Maria, Ghislenus, geboren te Gent op 6 juni 1881, studeerde aan de Universiteit te Gent, waar hij in 1904 promoveerde tot doctor in de aardrijkskunde en in 1906 tot doctor in de natuurlijke wetenschappen (mineralogie, kristalkunde en geologie).

Dr A. Schoep werd bij K.B. van 31 oktober 1906 benoemd tot assistent voor de Analytische Chemie (1906-1910).

In 1910 nam hij als mineraloog deel aan de geologische expeditie in Zuid-Katanga, onder leiding van Dr C. Guillemain (1910-1913); daarna was hij een jaar werkzaam in Rusland, nl. in het Donetz-gebied en in de Kaukasus, langs de kust van de Kaspische zee.

In 1919 werd hij docent benoemd in de mineralogie bij de Faculteit der wetenschappen en bij de Technische scholen (K.B. 28 april 1919). Bij K.B. van 14 juli 1920 werd hij benoemd tot docent aan de toenmalige Rijkslandbouwhogeschool te Gent, en werd er belast met het doceren van de cursussen Delfstofkunde en Aardkunde.

In 1925 wordt hij met een cursus over dezelfde vakken belast in de Faculté polytechnique du Hainaut (École des Mines de Mons).

Bij K.B. van 19 januari 1929 werd hij benoemd tot gewoon hoogleraar in de Faculteit der wetenschappen; zijn leeropdracht omvatte in die jaren, behalve de mineralogie en de kristalkunde, een cursus over de ertsafzettingen.

In 1932 wordt hij tot beheerder-inspecteur van de universiteit benoemd en tot directeur van de technische scholen.

Als beheerder van de universiteit slaagde hij er in, binnen een tijdspanne van tien jaar, vier belangrijke gebouwen-complexen op te richten: de nieuwe Bibliotheek, het Technicum, de Veeartsenijschool en het Academisch Ziekenhuis. Als mineraloog heeft Dr A. Schoep vooral naam gemaakt door zijn beschrijving van de uraniummineralen uit de mijnen van Shinkolobwe, Kasolo en

